

W NIEDZIELĘ DNIA 27. PAŹDZIERNIKA 1805.

Z Wiednia d. 19. Października.

Zdarzenia wojenne.

Przybyły tu gońcem Major Flachenfeld od stołcey w Niemczech, pod rozkazami Arcey Xcia Juci Ferdynanda armii, przyniósł o zaszytych d. 8, 9 i 11 Października potyczkach przy Wertingen, Ginzburgu i Ulmie następującą urzędową wiadomość.

I. Potyczka przy Wertingen d. 8 Października 1805 pod dowództwem F. M. L. Barona Auffenberga.

D. 7 w wieczór był F. M. L. Baron Auffenberg wysłany z Ginzburga do Wertingen z 6 batalionami grenadierów i 3 fizylierów, 2 szwadronami Xcia Alberta kiryslerów i 2 lekkiey konnicy Latoura, dla uważania nieprzyjaciela, który przeprawił się za Dunay przy Donauw rt. Nazajutrz przed południem uczynił nieprzyjaciel różne poruszenia przeciw naszemu oddziałom przy Wertingen, które domyślać się kazały, iż z znaczną siłą przeciw nim ciągnie. Zamiar nieprzyjaciela okazywał się coraz widoczniejszy przez rozszerzenie się z znacznemi kolumnami jazdy ku Zesmarshausen i Ginzburgowi. Nakoniec postawione o podał od armii przy Wertingen piesze bataliony były od przemagającej jazdy nieprzyjacielskiej natarczywie atakowane, i dwie na-

sze dywizye jazdy, pomimo okazań wielkiej waleczności i kilkokrotnych usiłowań do zastomienia piechoty, nie potrafiły odeprzeć tego ataku. Strata z naszej strony składa się z 1 officyera i 100 żołnierzy w zabitych, 12 officyerów i 221 żołnierzy w rannych, i 52 officyerów i 1469 żołnierzy w poymanych. Najwięcej ucierpiały 2 bataliony grenadierów Sporka i Arcey Xcia Ludwika; dostało się także nieprzyjacielowi w ręce 3 chorągwie, 6 armat i kilka ammunicyynnych wozów. — Nazajutrz nie znajdował się przy armii F. M. L. Baron Auffenberg, donyślałą się zatem, iż musiał w nieprzyjacielską dostać się niewolą.

II. Potyczka przy Ginzburgu d. 9 Października między C. i C. K. armią i 6tym Francuzkim korpusem pod Marsz. Ney.

D. 8 Paźdz. wystąpiła część C. i C. K. armii z Ulmu do Ginzburga dla zgromadzenia tam niedostałych jeszcze i z stanowisk pomykających się regimentów, ażeby potem jeżeli okoliczności dozwolą, przeysć znów na prawy brzeg Dunaju i uprzedzić nieprzyjaciela, który będzie się chciał przez tę przeprawić rzekę. — D. 9 stanęła armia obozem przy Ginzburgu, której prawe skrzydło przystąpiło do wsi Limpach, a lewe do Neisérburg.

Mosty na Dunaju zostały aż do Leipheimu osadzone, a na lewym brzegu Dunaju stanął C. i C. K. Austriacki Jenerał d'Aspre z lekkim korpusem, dla czynienia tam podjazdów i zaślagnienia wiadomości o nieprzyjacielu. — Za ledwo rozłożyła się armia obozem przy Ginzburgu, gdy korpus Jenerał d'Aspre przymuszony był cofnąć się z nieiąką stratą za Dunaj, przy czem nawet sam Jenerał d'Aspre się zamieszał. — Nieprzyjaciel pod rozkazami Francuzkiego Marsz. Ney przyparł z siłą do mostu nad Dunajem, usiłował go przebydź i nasze woyska od brzegu odeprzeć; lecz przez całe popołudnie daremne było tego usiłowanie, wszelako w wieczor przedała się mocna kolonna nieprzyjacielska przez zrobiony most przy Ginzburgu. Taż weszła potem do Ginzburga. Dywizya husarow Blankenteina natarła w prawdzie z wielką odwagą na ściśniętą kolonnę Francuzow, ale gdy ta dostała się po części do pobliskich krzakow, musiała się zatem dywizya cofnąć. — Dla zasłony nocy utrzymał się więc nieprzyjaciel przy prawym brzegu Dunaju pod Ginzburgiem. Poniechano dalszego ataku, albo raczej przeprawy za Dunaj, i cofniono się w nocy d. 9 na 10 do Ulmu nazad. — W uporczywey tey potyczce mamy kilkunastu ludzi zabitych, ale nie można ich liczby dokładnie jeszcze podać, ponieważ nie miały regimenta czasu oney zrobić. — W rannych pozostało w Ginzburgu około 500 ludzi, a w niewolą nieprzyjacielską dostało się około 600. Jedną armatę pieszego regimentu Sporka dostała się w ręce nieprzyjacielowi.

III. Potyczka d. 11, Października pod Ulmem.

Stoiąca przed Ulmem C. i C. K. armia była d. 11 Paźdz. w południe od obserwacyney Francuzkiej armii pod Marsz Ney żywo na prawem skrzydle atakowana. Miał ona zamiar, iak się z złapanych papierow

pokazało, opanować za pomocą tego ataku Ulm; lecz prawe nasze skrzydło odparło z największą stałością i odwagą wszelki atak. gdy tym czasem Jenerał kwatermistrz F. M. L. Mack znaczney części naszego lewego skrzydła kazał naprzód postąpić, i tę poprowadził przeciw prawemu nieprzyjacielskiemu z tyłu, przez co 2 nieprzyjacielskie regimenty jazdy i 2 regimenty piezsz prawie do szczętu wycięte zostały. — Po tey dla C. i C. K. armii szczęśliwey potyczce cofnął się nieprzyjaciel na dół wzdłuż Dunaju w największym nieporządku, zostawiawszy blisko 1500 ludzi na placu w zabitych. — Zbraliśmy 500 jeńców, a zdobyliśmy 5 armat i 8 amunicyjnych wozow. Wielka także liczba wozow i bagażow, w liczbie których znajduje się nawet bagaż dywizyynego Jen. Dupont, dostały się naszem woyskiem w ręce. — F. M. L. Xz. Schwarzenberg, Klenau i Giulay. regimenty kirasierow Xcia Alberta i Macka, regiment lekkiey konnicy L. toura. dalej regimenta piezsz Kollowrata i Arcy Xcia Maxymiliana szczególniey się popisyali, wszyscy zaś jenerałowie i officerowie, iako też woyska sprawiły się na jednym skrzydle z największą i odwagą, a na drugim nadzwyczaj czynnie i walecznie. — Strata nasza ledwo 1000 ludzi w zabitych i rannych wynosi. — Potyczka i ściganie nieprzyjaciela przeciągnęło się do późney nocy. — F. M. L. Kerpen iest martą kulą w prawą nogę raniony. — Lekka konnica Latoura zdobyła przy tey okazji sztandar 15 regimentu nieprzyjacielskiey dragonii.

C. i C. K. armia we Włoszach pod rozkazami Arcy Xcia Jmei Karola była d. 11 Października w zupełnem poruszeniu; z tem wszystkim nie mamy jeszcze urzędowego doniesienia czyli się tam nieprzyjacielskie kroki już rozpoczęły.

Od rozpoczęcia przez Francuzów nieprzyjacielskich w Niemczech kroków, cały ich zamiar do tego dąży, aby ile możności, choćby z największem natężeniem przeszkodzić połączeniu się wojsk Austriackich z Rosyjskimi. Zgwałcili w tem celu granice neutralne J. K. Mci Pruskiey, aby przez to zbliżyli sobie marsz, połączyli się z Bawarskiem wojskiem, przeszli Donay przy Neuburgu i Donauwert i weszli w część równin Bawarskich. Ponieważ F. M. L. Kienmayer miał rozkaz uniknąć bitwy, udało się Francuzom posunąć swoje przednie stráže aż do Landshuta i Monachium. D. 10 Października sam Cesarz Napoleon stanął z Xciem Muratem o kilka tylko godzin od Auszburga. Tym czasem nie mamy żadnego doniesienia o nieszczęśliwym iakowym wypadku dla C. i C. K. głównej armii, owszem spodziewamy się z pewnością, że w krótkie otworzy sobie przeciętą od kilku dni komunikacyą. F. M. L. Hrabia Meerfeld obiół dowództwo nad stojącym przy Isen i Ampting Kienmayera korpusem, który ma komunikacyą z Rosyjską armią Jen. Kurusowa, i oba razem do 70,000 ludzi liczą.

C. i C. K. dwor zawdziął na 10 dni załobę po Xciu Gloucestru, bracie Króla Jmci Angielskiego.

J. C. i C. K. Apostolska Mość raczyła swojemu prezesowi sądów ślacheckich w Bukowinie udzielić naysłaskawiey godność Galicyjskiego rycerstwa z przydomkiem Lindenwald.

Znanego iako pisarza i dobrego urzędnika, aktualnego gubernium niższej Austrii Radcę i Dyrektora lotteryi, Jozefa Ratschki, raczył J. C. K. Mość naysłaskawiey mianować nadwornym radcą; a koncepię, Szczesnego Leicher, aktualnym nadwornym sekretarzem przy skarbowo-handlowey kamerze. Daley

mianowani są przy teyże kamerze Aloyzy Sturm, Jozef Jeziernicki i Jan Heyssler aktualnemi nadwornemi koncepiami.

Najiaśnieyszy Cesarz i Król Jmć darował w nadgodę czynnych zasług dyrektorowi C. K. orzechowni i właścicielowi C. K. uprzywileiowanych szkółek drzew owocowych w Waring i Weinhaus, Janowi Krafft czionkowi ekonomiczno patryotycznego towarzystwa w Pradze, 100 czer. zł.

Gazeta tuteysza umieszcza pod artykułem z Niemiec, co następuje:

Bezwzględne i gwałtowne naruszenie granic Pruskich przez korpus Marsz. Bernadotta potwierdza się zupełne, iako też zgwałcenie prawney neutralności miasta Norembergi przez Bawarskie woyska, które nawet dopuściły się czynić tam różne rek wizycye. Spodziewać się należy, iż gabinet Berliński tak sobie postąpi względem tego zgwałcenia grauc swoich iak przystoi wielkiemu Dworowi, iakim jest Pruski pomiędzy Europeyskimi mocarstwami.

Francuzi nałożyli na Xcia Schwarzenberga i zakon rycerstwa Niemieckiego 900 000 fr. kontrybucyi, bardzo wiele żywności, 12,000 par trzewikow i 6000 sordutow. Francuzkie i Bawarskie woyska czyniły także w Margrabstwie Anspach różne rek wizycye, i na przełożenia względem zgwałcenia formalnie uznanej neutralności Pruss żadney nie dała odpowiedzi.

Elektor Bawarski miał zezwolić na żądane od dawna przez Cesarza Napoleona zaślubienie Xżniczki Augusty z Wicekrolem Włoskim Eugeniuszem Beauharnois.

Z Paryża d. 8. Października.

Hieronim Bonaparte przybył tu przez Lyon z Genui.

Wczoray odprawił Xżę Ludwik na pla-

oś jednności zawiła nad wojskami tutejszemi w Verdun, są częścią do Valencienny, częścią do Vaudreuil przeprowadzeni.

Przedonogday odprawił senat nadzwyczajne posiedzenie, na którym czytane było następujące poselstwo Cesarza pod d. 1 Października z Strazburga datowane: "Senatorowie! Dałem W. Elektorowi (Xciu Jozefowi) potrzebne pełnomocnictwo, aby na obradach waszych posiedzeń zasiadał. Cieszy mnie bardzo, iż znajduję sposobność dania temu Xięciu dowodów moiego szacunku za iego talenta, i nieograniczonego zaufania za iego przychylność do moiej osoby, a Wam, Senatorowie, rękoymią, iż w czasie moiej nieprzytomności interesa zwłoki cierpieć nie będą. Miałem także na baczności, iż dobro oyczyny wyściągą, aby w ten czas, kiedy ja za granicą bawię, W. Elektor pomiędzy wami zostawał.— Działo się w Cesarzkiej naszej głównej kwaterze w Strazburgu d. 8 Vend.

Podp. *Napoleon.*

Na to poselstwo postanowił senat podziękować Cesarzowi, a W. Elektora przez wyznaczoną deputacyą do swego grona zaprosić.

Monitor umieszcza co następuje. "Cesarz przeniósł swoją główną kwaterę do Strazgardu; armia przeszła za Nekarę, nie poniosła żadnej straty ani przez choroby, ani przez ucieczkę. Wiele popisowych powróciło nazad. Niemniej ważną jest dla nas rzeczą, iż armie Bawarska, Badeńska i Wirtemberska potoczyły się z naszymi wojskami, co okazuje iak przychylni nam są Niemcy.,

Gościniec przez górę Cenis już zupełnie jest ukończony; mogą po nim trzy powozy obok siebie iechać.

Wszyscy prefekci otworzyli księgi dla zapisywania się młodzieży, która nie należy do popisu, a chciałaby służyć w honorowej gwardyi przy Cesarzu.

Angielscy ienci, którzy znajdowali się

Stosownie do wyroku względem urzędzenia narodowej gwardyi mogą być wszyscy zdolni Francuzi do noszenia broni od 20 do 60 lat do niej wezwanymi. Nie będzie gwardya na bataliony, ale na kohorty podzieloną, z których każda składać się będzie z 10 kompanii. Na oficerów mianuje Cesarz tych tylko obywateli, którzy mają dostateczny majątek do oporządzenia się. Kilka kohort składa legiią. Mundur taki będzie iak teraz jest. Broń otrzymają gwardyacy z składow państwa i są za nią odpowiedzialni. Najpierw formuje się gwardya w następujących departamentach: 1) Sommy, Pas de Calais, Nordet Lys, dowodzący iey Senator Rampon, główna kwatera w Lill. Grenadyerowie i strzelcy iey muszą zawsze być w gotowości do udania się do Boulogne i innych brzegów dla bronięcia ich przeciw w targnieniu nieprzyjaciela. 2) Rery, Renu, Mozeli i Donnèrsbergu, dowodzący senator Marsz. Lefevre, główna kwatera w Moguncyi. 3) Wyższego i niższego Renu, dowodzący senator Marsz. Kellermann, główna kwatera w Strazburgu. Grenadyerowie iey i strzelcy muszą 20,000 być liczeni i zawsze w gotowości na obronę granic Renu; gwardya musi także bronić Strazburga i innych twierdz. 4) Doubs, Jura i Lemany, dowodzący Senator Aboville, główna kwatera w Besanson.

Stosownie do rozkazu ministra skarbowego muszą wszyscy poborcy po departamentach odsłać zaraz przychodzące pieniądze do Paryża, zamiast co dawniej były im wypłaty przekazywane. Przez to działanie będzie miał skarb publiczny 20 do 24 milj. gotowych pieniędzy miesięcznie.

Przy punktualności, ziąką wypracaić prowizye od długu narodowego, poskoczył

nasze papiery o 2 od sta. Gotowych pieniędzy, których przy nagłym odjeździe wielu osób do armii mniej widac było, uwiła się snowu podostatkim.

Mowią, iż P. Quvrard zrobił układ z rządem Hiszpańskim, iż będzie do Francyi 10 mill. piastrow przestanych.

Z Berlina d. 12. Październiku.

Zjazd naszego Monarchy z Imperatorem Alexandrem już nie nastąpi. Xżę Dółgoruki, który wyjechał na powrót do swego Monarchy, wiezie ściągający się do tego list od naszego Króla.

Upamiętającego Xcia Brunświckiego bywają częste naradzenia. Onegdaj zgromadzili się do niego do zamku na radę Feldm. Möllendorf, Jen. leit. Gensau i wiele członków głównego sztabu, tudzież stanu i gabinetowy minister Baron Hardenberg.

Xżę Eugeniusz Wirtemberski, Jen. iazdy w służbie Królewskiej, przybył wczoray do Potsdamu, i miał przywieść list do J. K. Mci od Cesarza Napoleona.

Do Marsz Duroc przybiegł także goniec z głównych kwatery jego Cesarza. Zdaie się, iż wkrótce ślad wyiedzie.

Po kilkorygodniowym tu bawieniu wyjechał Xżę następca elektorstwa Wirtemberskiego prosto do Stuttgartu. Xżę Ludwik Wirtemberski udał się z swoją małżonką do Weymaru.

Skrzydłowy adiutant J. K. Mci, Major Goutze i kwatermistrz, Major Kamaz wyiażdżają, albo już wyjechali w ważnych poselstwach.

Z Weymaru nadeszła tu smutna wiadomość, że Xżę panujący Brunświcki-Oels, jene. piechoty Króla Pruskiego, proboszcz Brandeburski, kawaler orderów Pruskich &c. odwiedzał d. 8 t. m. dwór Weymarski, umarł tam na Hemoroidy w 65 roku życia. Po

śmierci tego Xcia obeymie rządu nad Brunświckiem-Oels Xżę Wilhelm Brunświcki, jenerał maior w służbie Kr. Pruskiego:

Z Ratyzbony d. 7. Października.

Dziś po zawieszeniu posiedzeń odbyło się pierwsze posiedzenie seymu, które było bardzo liczne; lecz nie na nim ważnego nie zaszło; dyrektoryalny poseł doniósł tylko, że dworzanie Kolońscy podali w czasie wakacyj prozbę o zaległe pensye, i że Dok. Steinbeck przypisał seymowi swoją Xiążkę o ogniewcy policyi i katechizm ogniowy, dla czego każdemu kollegium jeden exem. oddał.

Francuzkie forpoczty zachodzą już do Ingolstadt i Neumarku, dla czego też zrucili Austriacy most przy Vohburgu.

D. 4 przybył tu pierwszy Kommissarz Cesarzski, a wczoray oyciec jego panujący Xżę Turn i Taxis z Tiffingen.

Rosyjscy postowie z Monachium, Stuttgartu &c. podali seymowi notę ściągającą się do terażniejszych okoliczności, i zalecają stanom Rzeszy neutralność i roztropne postępowanie.

Z Hagi d. 12. Października.

Regiment Sasko-gotayski odebrał także rozkaz do udania się do Francuzko-batawskiej armii do Frankonii. Trzy bataliony Francuzkiego woyska, które ieszcze w obozie pod Zeyst pozostały idą tam podobnie.

W naszym Rzpltey nie znajduie się teraz iak 4000 woyska Francuzkiego. W Flesingdzie wsiadł na okręty 1 batalion osadowego Francuzkiego woyska, lecz nie wiadomo ieszcze dokąd jest przeznaczony.

W Utrechcie znajdował się ieszcze kolossalny posąg wolności; magistrat tamtejszy kazał go w nocy d. 10 t. m. obalic i sprzątnąć.

Francuzkie woyska, które dotąd przez 10 lat zostawały na naszym zoldzie, wcho-

dział od 23 t. m. na Francuzki żołd, a nasza Rzecz-
pła płacić będzie Francuzi roczne wynagrodzenie.

Z Frankonii d. 8. Października.

Twierdza Wirzburska jest na kilka miesięcy w żywność opatrzona. Kościoł katedralny i wiele klasztorów służą na składy.

Przy Sulzbach napotkali się utłany Meerfeldta z husarami Chamborona, lecz rozszli się bez napadci.

Bawarscy oficerowie nie mają podobnie jak Francuzcy koni; starają się ile możności oba woyska jednakowo utrzymywać.

Traktat przymierza został w Wirzburgu podpisany. Francuzki pełnomocny minister P. Otto zajmuje dom Frankensteina. Dotąd sam tylko Elektor z dziećmi ma do Dusseldorfu wyjechać.

Z Hanowerskiego idzie kilkanaście kompanii piechoty i jazdy za armią Bernadotta.

Z Midelheimu d. 5. Października.

W tym tygodniu przybyło do armii Arcy Xcia Ferdynanda w Szwabii 5 regimentów, które w północnym Tyrolu stały. Stoi ta armia zawsze jeszcze nad rzeką Iller, a przednią jej straż zalega od Ulmu wzdłuż południowego brzegu Donau aż do czarnego lasu.

Arcy Xzę Ferdynand jest młody Pan, mający 22 lat, ślachetney i uymiający, ale razem mężney postawy. Żołnierze bardzo go kochają.

Przed 8 dniami obiechał Jenerał kwatremistrz Mack wszystkie stanowiska armii; wszystkie jej poruszenia tak się skrycie dzieją, że naczelnicy regimentów odbierają zapieczetowane rozkazy do marszu, i te dopiero w przeznaczonych miejscach otwierają im wolno. Woyska najczęściej nocami marsze odbywają.

Z Manheimu d. 7. Października.

Rzymsko-Cesarski poseł Baron Schall i sprawujący Roslyyskie interesa P. Aderkas z Kamerjunkerem Apraxiu odebrali w Karlsruhe rozkaz do wyjazdu i przepisano im w przestanych paszportach drogę przez Heidelberg, Darmstadt, Frankfurt i t. d. Oba ci postawie odbyli naradzenie z Ministrem Edelsheim i wyjechali w sobotę. Elektorski szambelan i Major, Baron Stachhorn odprowadził ich. (D. 6 przybyli już do Frankfurtu.)

Z Stralsunda d. 9. Października.

Przed 8 dniami przybył pierwszy oddział Roslyyskiego woyska do portu Pertn, a dziś nie tylko nadpłynęła reszta, wyciąwszy 2 okręty, ale i na ląd wysiadły i ciągną do obozu. Mowią, że korpus ten wynosi 25,000 ludzi, i składa się z wybranych regimentów z dywizyi Petersburskiej i Infantyjskiej. Tak przez piękną swoją postawę, iako też i przez przykłądną karność i wesołość pozyskały powszechne podziwienie i miłość. Przywiozły z sobą tyle żywności, że im na rok wystarczy; ha-gaże ich tak są małe, że batalion nie potrzebuje iak 2 wozów. Wszystkie potrzeby płacą gotowem pieniędźmi. Woenny rzadca Petersburski, Jenerał Hrabia Tokłoi, który temi woyskami dowodzi, przybył tu wczoraj przez Szwecyę, gdzie miał audyencyę u Króla. Pod nim dowodzą jenerałowie: Hrabia Ostermann, Xzę Szachowski, Sedmoracki, Werderewski, Hrabia Liefen, Masawski, Alexieiew i Koshin. Hrabia Woronzow jest jenerałem brygady, a adiutantami naczelnego jenerała: Xzę Biron Kurlandzki, PP. Nariszkin i Benkendorff.

Z Erlangen d. 8. Października.

Marszałek Bernadotte złączył się zapewne wczoraj z Bawarczykami w okolicy Wessenburga lub w Eichstadtskim. Połączona ta

Najmniey 60,000 liczna armia, zdaje się chcieć przebydź Donay powyżej Ratyżbony, i złączyć się z pomykającą się od Nekary kolumną Jen. Davoust, do której przyłączył się inż. Jen. Marmont z Francuzko-batawską armią, dla zagrożenia z prawego boku rozciągającej się daleko w Szwabii wielkiej Austriackiej armii, i obeyścia iey stanowisk nad Jllera, Ulmu, Memingen i innych ważnych punktów. Do spiesznego marszu Francuzko-bawarskiej armii jest zapewne powodem, aby uprzędzić przybycie Roslyyskiej armii, i stoczyć bitwę; lecz ta niedługo zapewne nadciągnie i złączy się w wyższym Palatynacie około Eichstätt z Austriacką armią pod Jen. Kienmayerem.

Z Stutgardu d. 4. Października.

Wczoray w południe Xżę Murat, Jen. dywizyyny Dupont, i wielu innych Jeneratów wyiechali ztąd do Göppingen. W wieczor Marsz. Ney, równie iak wiele innych osob należących do głównej kwatery, w tę samą udali się drogę. — Regiment 16 dragonów, który wczoray przez nasze miasto przeciągnął, udał się do Eslingen. Piechota i artylerya, która ślad wyszła w tę samą udała się stonę.

Marsz. Baraguay d'Hilliers przybył tu wczoray, — W wieczor przybyły tu trzy regimenta piesze od 4 do 5000 ludzi wynoszące, a dziś odprawiły rewiję w oczach tego Jenerała.

Jedną część oddziału pod rozkazami Marsz. Ney idzie teraz ku Gemund, dla połączenia się z oddziałem Marsz. Davoust, który postąpił z Manheimu przez Heilbronn i Ochringen do Nerscheim.

D. 5. Paźdz. — Wczoray około 4 godziny po południu Cesarz Jmć Francuzow przybył tu z Ludwiksburga, przy huku armat i odgłosie wszystkich dzwonow. Poprzedził J.

C. Mość nasz Elektor. Cesarz Jmć zabawiwszy w naszym mieście godzinę, powrócił nazad do Ludwiksburga. Tak pod czas przybycia iak i odjazdu J. C. Mci siedział w iego pojeździe Xżę Paweł Wirtemberski. Nasz Elektor, podobnież wczoray w wieczor powrócił do Ludwiksburga.

Główna kwatera 6go korpusu armii, którym dowodzi Marsz. Ney, od wczoraysza znajduje się w Göppingen. Xżę Murat przybył tam przed wczoray w wieczor. — Forpocztę tego oddziału były już d. 2 w Geislingen. Przedwczoray i wczoray niektóre podiażdy tego oddziału udały się ku Weisenteig; reszta zaś korpusu tego ciągnie ku Ulmowi przez Geislingen. W nocy z 3 na 4 było w Göppingen więcej iak 3000 iazdy, tudzież innego woyska.

Od wczoraysza zaczęły się przewiliac woyska Francuzkie po drugim gościńcu z Caustadtu, Waislingen i Schondorf. Dzisiaj częśc gwardyi Cesarzkiej przepysznie ubrana, przeszła przez pierwsze z tychmiast i udała się ku Eslingen. Regiment pieszy znajdujący się od onegdaysza, wyszedł dziś w wieczor w tę samą drogę; za nim wyruszyło dziś 500 dragonow, którzy tu wczoray przybyli. — Mowią, iż cała armia posunie się dzisiaj o 10 mil naprzod.

D. 8. Paźd. — Korpus armii Francuzkiej pod rozkazami Marsz. Ney, który dążył z Göppingen do Ulmu, odmienił nagle swój marsz i udał się w lewą stronę; woyska, które były wystane ku Weisensteig, zwróciły się; Geizlingen zostało także opuszczonem. Główna kwatera Marsz. Ney była d. 5 w Herbrechtingen, a Xcia Murata przed wczoray w Heidenheim. — Przyszło do Göppingen 6 regimentow iazdy pod dowództwem Jen. dywizyi Boursiers. Woysko to podobnież udało się w lewą ku Böhenkirch i Sönnstet-

ten. — Piekarnia polowa Francuzka, dostała rozkaz udania się do Nordlingen. — Małe oddziały, które przechodzą przez Canstatt, wypytują się o drogę do Donauwert.

Wojska Austriackie, które stały w Tuttlingen, Geislingen, Willingen, Rothweil, Altdingen, udały się z 4 na 5 do Siegmaringen, Mörskirch i Stockach. D. 6 przybyło do Tuttlingen około 100 ludzi z regimentu drag now Kleinau, którego sztab znajduje się w Stockach.

Przeszło przez Canstatt w nocy z 5 na 6 jedenasty gońców francuzkich, którzy biegli do głównej kwatery w Schwäbisch-Gemünd.

D. 9. Paździ. — Podług najnowszych doniesień, Cesarz Napoleon znajduje się w Nordlingen. Oddział Marsz. Ney stoi w Dillingen i Lauingen, którego forpoczty do Donauwert dochodzą.

Oddziały jazdy Austriackiej, które wyszły z Riedlingen i Ulm, pokazały się na nocy w Alb i niższej dolinie.

Od brzegów Menu d. 11. Paździelnika.

Czytamy w gazecie Bamberskiej artykuł następujący z Wirzburga pod d. 8 t. m.

„J. Elekt. Mość odebrał wiadomość przez gońca, iż wojska Francuzkie przeszły Dunaj, że wojska Austriackie cofnęły się. Korpus armii pod Jm. leit. Deroi miał takę przebydż Dunaj. — Elektor Jmć nasz odebrał wczoraj z kwatery Cesarzkiej, wiadomości bardzo zaspokajające.

Elektor Wirtemberski kazał ogłosić darowanie winy, wszystkim zbiegom, jeżeli powrócą do swoich chorągwi w przeciągu 4 miesięcy, rachując od d. 6 Paździelnika.

Elektor Badeński kazał podobnie ogłosić przebaczenie wszystkim zbiegom, jeżeli powrócą do swoich oddziałów aż do końca Paździelnika.

Oddział wojska Pruskiego oczekiwany jest w Xstwie Fuldj. Te zaś wojska, które

znajdują się w Erfurcie, mają się udać do Xstwu Anspach i Beyreuth; będą one zastąpione przez inne wojska z Magdeburga.

Z Szwajcaryi d. 30. Września.

Na posiedzeniach d. 22, 23 i 24 seym trudnił się urządzeniem kommissoryatu wojennego, tudzież daniem instrukcyi dla Jenerała wojsk ligi. Kommissarz jeneralny wojenny mieć będzie stopień i płacę pułkownika. Czterech szefów dywizyi, dla wypłacania, dostarczania potrzeb, wozów, szpitalów będzie mu dodanych do pomocy, z stopniem szefów batalionowych, i płacą kapitanów. Seym na tajnym głosowaniu d. 23 mianował Landmana Heer z Glarus kommissarzem wojennym. Najznaczniejszym współubiegaczem był P. Soultier, bywszy członek kommissyi likwidacyjnej. — Na posiedzeniu d. 28 był czytany raport względem poselstwa Pułkownika Glutz do Wiednia: powrócił on d. 24 i przywiozł list od Cesarza Niemiecko-Austriackiego do Landmana Szwajcaryi pod d. 4 t. m. List ten zamyka w sobie uczucia, które wiazały J. C. K. Mość i wiązały do Szwajcaryi. Jest w nim zapewnienie, iż J. C. K. Mość urzędownie uzna neutralność Szwajcaryi, jeżeli toż samo z strony Francyi nastąpi. (Wiedzieć stąd można, iż pogłoska, iakoby Cesarz Austriacki uznał neutralność Szwajcaryi pod warunkiem, aby i Walezya tej samej używała korzyści, była zmyślona). Seym wysłał deputowanego do Cesarza Francuzów do Strazburga. P. Landman d'Affry jest do tego poselstwa użyty. — Seym mianował dzieściu pułkowników, dla dowodzenia armią ligi; postanowił także wyrokiem nowy kontyniens w pieniądzech. — D. 28 seym ukończył swe posiedzenia.

Jenerał Wattewill przybył d. 28 do Zurych.

GAZETY KRAKOWSKIEY

W NIEDZIELĘ DNIA 27. PAŹDZIERNIKA 1805.

Dokończenie Wypisu z podróży do Chin.

Lubo za pomocą dykcyonnarza i nieco pamięci, cudzoziemiec potrafi rozpoznać więcej używane charaktery Chińskie; trzeba jednak przyznać, iż obojętność figurycznych wyrazów, i częste metafor, czynią najlepsze ich pisma niezmiernie ciemnymi. Iana jeszcze trudność pochodzi ze skracania charakterów dla przyspieszenia pisania. Słowem, jest to język, który potrzeba często zgadywać, a zatem bydl w ułtawicznej niepewności względem znaczenia jego wyrazów. Niepodobną jest rzeczą nabydl dokładney jego znajomości, bez poznania zwyczajów, obyczajów i mniemań ludu Chińskiego.

Milijonarze, którzy wielką część swego życia przepędzili w tym kraju, i sprawowali w nim pewne urzędy, znajduia często wielkie trudności w przetłumaczeniu lub ułożeniu pism urzędowych potrzebnych w przyjmowaniu poselstw Europejskich. Pomimo więc usiłowania Jezuitów, chcących w oczach Europejczyków okazać wielkość państwa Chińskiego, światło filozofii i nauk, nie jest tam wcale posunięte, iak sztuka pisania (*).

Dzieci w Chinach uczą się języka pisanego, zaczawszy od szóstego roku. Ta nauka trwa pięć lub sześć lat, lecz przestają tylko na poymowaniu samych znaków, nie zaś

myśli do nich przywiązanych. Drugą rzeczą, której ich uczą, jest kreślenie charakterów, a początku na wzorach czerwona farbą kreślonych, potem przepisując bez inney pomocy. Ta nauka trwa najmniej cztery lata. W piętnastym więc roku młodzieniec jest w stanie pisać wiele charakterów, i dawać im właściwe imiona, nie wiadząc co wyrażają.

Ostatni stopień edukacyi Chińskiej zależy na rozbiórce charakterów za pomocą dykcyonnarza. W ten czas dopiero pomocą dykcyonnarza poznawać użytek języka pisanego. Biorą do tego filozoficzne dzieła Konfucjusza, nauczające, iak polubić cnotę, brzydl się występkiem, i iak się sprawować na świecie. Potem następuje wieczny sposób, dzieło pisane w stylu Seneki. Nakoniec nauka rządowa, czyli krótki zbiór praw; czem zazwyczaj zatrudnia się młodzież w dwudziestym roku. Lecz dla osiągnięcia iakowego wysokiego urzędu, trzeba przynajmniej dziesięć lat poświęcić naukom.

Jeżeli dynastya terażniejsza utrzyma jeszcze przez wiek tron Chiński, zdaje się, iż charakter Tatarski Manchou weydlie w używanie, i zupełnie charakter Chiński zagubi. Ten język jest nierównie piękniejszy od Chińskiego, i ma nader przyjemne brzmienie; charakter jego jest alfabetyczny, albo raczej sylabowy. Piszę się iak Chiński w linii pio-

(*) Autor z tego powodu wytyka osobliwszą pomyłkę iednego Antykwaryusza, który przed kilką laty chlubił się, iż posiada pamiątki języka Syryjskiego, lub też znaki Magów na medalach znalezionych w Irlandii; te zaś medale nie były czem innem, tylko monetą Chińską, mającą z iedney strony imię Cesarza w charakterze Chińskim, z drugiej strony napis w języku Mantchou.

awey, zaczynając od prawey strony karty, gdy tym czasem Chińczykowie zaczynają od lewey.

Autor czyni w tem miejscu uwagi godne zastrzeżenia. Okazuje rozmaite niedogodności pisma Chińskiego, ciemne i obojętne jego znaczenia, iż jest przeciwne postępowi w naukach głębokich, i że ma szkodliwy wpływ do edukacyi.

Na dowód tego przytacza następujący wypis z dzieła, świeżo wydanego przez Pana Desfutt Tracy.

"Ten co powtarza mowę za pomocą alfabetu pisaną, jest pewnym pojęcia myśli tego, który ją pisał, bez najmniejszej wątpliwości.

"Inaczej zaś wcale dzieje się z pismem hieroglificznym. Znaki dwa razy odmieniać się muszą. Trzeba zaś tłómaczyć, kiedy się pisze, drugi raz kiedy się czyta; trzeba rozumieć klucz mówiący i klucz piszący. Są to już dwa źródła błędów, i dwie przyczyny niepewności.

"Dla pisania wszelkich języków charakterem alfabetycznym, trzeba znać małą liczbę znaków. Przeciwnie zaś pismo hieroglificzne musi mieć tyle znaków, ile język mówiący ma słów. Te wszystkie znaki trzeba doskonale mieć wypiętowane w pamięci, a

żeby pisać i czytać. Jest to nowy język do nauczania się, którego pojąć nie można przez obcowanie, lecz tylko w książkach. Doświadczenie więc stwierdza, iż nauczanie się języka Chińskiego, jest sprawą całego życia. Mała liczba ludzi zatopionych w naukach, i trudniących się interesami publicznymi, trawili czas nad sztuką tłumaczenia się, nie mogąc tego dokładnie skutecznie, nie mają czasu nauczyć się myśleć."

"Od momentu, w którym naród obrał sobie jeden z tych dwóch sposobów zachowania swych wyobrażeń, od tego samego momentu los swój na zawsze ustawił. Jeżeli obrał hieroglify, odtąd sobie wszelkie sposoby rozszerzenia swych wiadomości, a nawet dochowania w czystości tych, które skąd inąd mógł nabyć: zatwierdził, iż jego byt, iakokolwiek mogłby być długi, tak prawie będzie niepożyteczny dalszemu wzrostowi rozumu ludzkiego, iak gdyby wcale nie miał trwałych znaków swych wyobrażeń, zrobił z swoich dzieł tak iak w barbarzyńskich narodach, mniej lub więcej długą przerwę w historii rozumu ludzkiego. Przyswoił niepożyteczną gałąź z tego wielkiego drzewa, mogącą wydać nieco liści, ale nigdy żadnego owocu."

D O N I E S I E N I A.

Ponieważ J. C. i Król. Mość swoją armią do wojny przysposobić raczył, więc wymaga przezorność dla wypaść mogących przypadków, czułe publikum do skubania i dostawienia fleytuchów na ten sposób, iak w ostatniej wojnie zachęcić. — Fleytuchy mają być z białego używanego czysto wypranego i dobrze wymaglowanego i nie grubego płótna skubane, do czego bielizna stołowa dla niedobrego skubania użytą być nie może, ponieważ krótkie nici wydać. — Na fleytuchy przeznaczone kawałki muszą czworokątne, i od 3 do 5 calów długie i szerokie strzyżone być, skubiąc niepotrzeba nici w porządku kłaść, owszem niech zmierzwiłone zostaną. Te fleytuchy trzeba iak najmocniej pakować, aby tylko staranność była, żeby do pak tych wilgość żadna się nie wkradła, ponieważ prędko pleśniny nabiera iak do używania niezdatnymi by się stały. — Chociaż się po czutym publikum spodziewa, że wystarczające kwantum bezpłatnie odstawiłone będzie, to jednakowo dla ludzi ubogiej klasy przy dostawieniu do C. K. Cyркуłów, ekonomicznych komisaryów, lub militarych szpitalów tych fleytuchów, jeżeli dobrze do używania zporządzone będą za każdy funt 12 kr. zapłacone być ma.

Z C. i C. K. Gubernium w Lwowie dnia 25 7bra 1805.

Urząd Cyrkularny Krakowski powszechnie oznajmuie, iż powtórna licytacya Czopowego w miastach Koszyce, Stomniki i Proszowice na dniu 25 t. m. w kancelaryi Cyrkularney rano odprawiać się będzie.

Magistrat Miasta C. K. Stołecznego Krakowa do publiczney podaie wiadomości, iż na żądanie Jozafata Lipskiego ofiadłości Jacka Swieszkiewicza iako to: dom pod Nrm. 367 w w. dziale III. stojący, i połowa Jurydyki Wygoda zwaney Zł. ryń. 1075 kr. 20 urzędownie roku 1805 oszacowanych na zaspokoienie summy Zł. pol. 3455 przez publiczną licytacją d. 29 Listopada r. b. o godzinie 3 po południu tu w sądzie pod następującemi kondycjami sprzedane będą. — 1) Aby każdy chęć kupna mający przed licytacją 10tą część ceny szacunkowej iako wadium zł. żył. — 2) Aby kupiciel tych ofiadłości cenę wylicytowaną w przeciągu 14 dni do depozytu Magistratualnego złożył. — 3) W przypadku kupiciel gdyby kondycji Nro 2 położoney nie dopełnił, tedy na iego Expens nowa licytacją przedliwziętą zostanie. — Wszyscy zaczym chęć kupna mający w spominionym dniu i mieyscu stawie się mają. — Wreszcie wierzyciele prawo naż zastawu mający napominają się, aby nie oczekując osobnych przypozwań, długi swoje do protokołu w czasie licytacji tym pewniey zadyktowali, gdyż inaczeý co do ceny szacunkowej tych ofiadłości, żaden wzgląd na tychże miany nie będzie.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Kozłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 26. Września 1805.

Gros.

Na dniu 23 Octobris r. b. dochod propinacyi mieyskiej w Chetmie przez publiczną licytacją naywięceý ofiarującemu wroczną dzierżawę, to jest od dnia 1go Listopada r. b. aż do ostatniego Października w roku następującym 1806 wypuszczonym będzie. — Wszystkim chęć mającym arędowania do powszechney wiadomości podaie się, aby ci na oznaczonym termienie opatrzywszy się zwadium 10 części ceny fiskalney, która 1025 zł. ryń. 15 kr. wynosi, w mieście Chetmie znajdowali, i tam uznaydującego się tamże C. K. kommisarza dystryktowego zgłosili się.

Magistrat C. K. M. Stołecznego Krakowa Gallicyi zachodniey ninieyszym Edyktem wiadomo czyni, iż na żądanie Jana Kantego Kowalskiego swoim opiekuna imieniem małoletnich dziedzicow Kowalskich, publiczna licytacją kamienicy na ulicy Gołebiey pod Nrm 282 stojącej (niegdys Agneszki Kowalski wdowy właścicwy do masy pupilarney po teyżey dopiero rzeczoney Agneszce Kowalski wodwie należący) iest postanowiona, a do odprawienia iey dzień 28 Listopada r. b. godzina 3 po południu naznaczona, pod następnemi warunkami: 1) Licytacją kamienicy tey od szacunkowej summy 3999 ryń. 30 kr. zacznie się, i też więceý ofiarującemu sprzedana będzie: — 2) Każdy kupna chęć mający przed licytacją w zakład 10 część ceny szacunkowej złożyć obowiązany. — 3) Kupiciel wartość rzeczoney kamienicy do małoletnich dziedzicow, z mająceý byđż licytacji, należącą, w przeciągu 14 dni po ukończoney licytacji, odiawszy od niey zakład w czasie licytacji złożony, do tuteyszego depozytu Sądowego złożyć powinien. — Kupna przeto chęć mający, w rzeczonym dniu i godzinie w tuteyszym magistracie na ulicy Brackiey Nro 245 mają się znajdować. — Na ostatek wszyscy ci, którzy prawo własności, lub zastawu na teyże kamienicy mają napominają się, ażeby wrzeczonym dniu, prawa swoje tem pewniey okazali, inaczeý ani do kupicela, ani do samey kamienicy prawa żadnego mieć nie będą.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu C. K. Miasta Stołecznego Krakowa.

Dnia 13. Września 1805.

Grosz.

Z Naywyższym zezwoleniem ma sobie za zaszczyt P. Jozef Weifs, swoje wdoskonaloną umiejetność do pożytecznego używania oboiey pći i Stachetnemu Publicum udzielić.

NB. Następujące pokazać się mające sekreta są od sławnego chemii profesora i medycyny stołecznego i rezydentycualnego miasta Wiednia Barona de Stürck Protomedyka i od tuteyszey Akademii approbowane i za użyteczne uznane.

1. Ma on angielski balsam na zęby, który bolenie zębów w czasie pół minuty kilka kropel przez nos puszczone lub bawełny trochę nakropiwszy usmierza, przyłożony na ząb zbolaty bez najmniejszej boleści głowy, czyli to takowy ból pochodzący będzie z flusów, czyli zimna lub gorąca. Większa flaszeczka takowego balsamu kosztuje ryń. 1. mniejsza kr. 30. Ubośtu za darmo udzieli.

2. Proszek, który do zmocnienia zębów, choćby te najgorzej były zabrukane, służy, czyli one są dziurawe, lub wcale wydrążone; czarne, zielone lub żółte, ten proszek wszelkie ich niechędostwo znieśie, procz tego zęby bywają proste, i przez całe życie nie gniją. Pomieniony proszek od nabygleyszych nauczycielów był doświadczony, i otrzymał zupełne potwierdzenie, iako bez żadney szkody ten gatunek zębów leczy. Pudełko kosztuje ryń. 1.

3. Ma tenże plaster na kurzawki, choćby tak były wkorzonione, bez najmniejszego bólu, jednak w krótkim czasie spędza je, gdy wcale wysuszą; iż same od ciała odpadają, iest także znacznym środkiem lekarstw na brodawki, iako też i na paznokcie do ciała przyrośnięte; trzeba wprzód nogę wymoczyć, skórę twa dą, ile można oderznąć, dopiero się przykładą ten plaster na cienką skórę, przykładą się tak szeroko, iak szeroka iest kurzawka, i tak długo się powinno trzymać, aż sama odpadnie. Wielki plaster kosztuje ryń. 1. mały zaś kr. 30.

4. Ma wodę takową, która wszelkie flusy i zapalenie, iako też i czerwoność z oczów spędza, i takowe znowu zdrowiem i iasniem czyni. Większa flaszeczka tej wody kosztuje ryń. 1. mniejsza kr. 30.

5. Ma pomidę koaserwującą włosy, wypadnieniu włosów broniącą, i gęstem i długiem rośnieniu one czyniącą. Nawet przeciw tyfinie pomocna, bez najmniejszego szwanku głowy. Włosy się oddziela, a pomadą maże się na skórze. Większa flaszeczka takowej pomady kosztuje ryń. 1 kr. 20, mniejsza zaś kosztuje kr. 40.

6. Ma wodę, która włosy, czyli te będą czerwone, czyli siwe, lub iakiejkolwiek farby, za używaniem tej wody, czarnemi się stają, i takimi zawsze będą. Większa flaszeczka kosztuje ryń. 10, mniejsza ryń. 5.

7. Ma wodę do umiewiania się angielska, która twarzy nadzwyczajną białość i delikatność daie, plegi i ogorzalości od słońca iako też wszelkie krosty niszczy, i skórę delikatną i czystą utrzymuje. Macza się w tej wodzie linna chusteczka, twarz się nią obciera w wieczor, tak się daie wyschnąć. Większa flaszeczka tej wody kosztuje ryń. 2, mniejsza ryń. 1.

8. Ma także wodę, która wcale gubi pluckwy, iako i tych piod w łuszkach i murach; już się sam więcej żadna nie pokaże; trzeba tylko te miejsca gdzie się to robactwo znajduje nią pokropić, tak w momencie wyzdychają, która to woda przez 2 i 3 lata nawet może się konserwować, tak w lecie iak i w zimie używać się może. Większa flaszeczka kosztuje ryń. 1, mniejsza kr. 30.

9. Ma także angielskie gałeczki na wywabianie z sukien różnych plam czyli to od tłustości, czyli od toiu, oleju, smoły, lub od atramentu pochodzą. Jedna kosztuje kr. 10.

10. Ma także angielskie ciało na rece, którą skórę bardzo białą czyni i delikatną, gdy się trochę wody w rękach rozetrze iak mydło. Kosztuje kr. 30.

11. Ma angielski balsamowy z mydła spiritus, który nie tylko przedziwnie służy do gojenia, lecz też gdy się kto sparzy lub wyw nie, lub inna boleść go opañie naciera ją bolejące człouki tym spiritusem; im częściej się nim naciera tym przedzy ból usmierza, do gojenia też kilka kropel puszcza się w wodę i pęzlem się rozrabia aż się zapieni. Kosztuje kr. 30.

12. Ma lekarstwo na wygubienie m, szy i szczurow, iż zdychać będą bez uszkodzenia inszych zwierząt. Kosztuje kr. 20.

13. Ma lekarstwo na wypłoszenie świerszczkow. Kosztuje kr. 20.

14. Robi także sylwetki na szkło, złocie lub srebrze za pewną cenę z tym oraz upewnieniem, że osoba dająca się odrysować tylko pół minuty siedzieć na krzeszle będzie, gdzie oraz przewręki, iż każdą osobę doskonale uda. I gdyby kogo doskonale nie udał, wolno mu ten sylwetek bezpłatnie odebrać.

Mieszka u J. Pana Jozefa Barszcza na Placu pod Nr. 14. na pierwszym piętrze.

Przy dzisiejszey Gazece znajduje się drugi dodatek.)

GAZETY KRAKOWSKIE

W Krakowie dnia 27. Października 1805.

DONIESIENIA.

Gaje Lekarz w Samborskim Cyrkule Dobra Schodnice dziedzicznie posiadający z chwalebnej gorliwości na bezpłatne szczepienie krowiej ospy dzieciom nie tylko swych własnych ale także obcych, z tego Dobrami graniczących poddanych dobrowolnie poświęcił się. — Jako tedy takowa ku rozzerzeniu dobroczynnego szczepienia krowiej ospy zmierzająca, własnych zysków nieupatrująca czynność z obowiązku powszechnej wydaje się wiadomości, tak też spodziewać się należy iż obywatele tuteysi chwalebnym tego Lekarza zachęceniu przykładem do bezpłatnego szczepienia ospy dzieciom swych poddanych przychylić się nieomieszkają. W Krakowie d. 9 Października 1805.

Do zaarędownia Czapowego od wódki, piwa i miodu w miastach w tym Cyrkule znających się, opłacać się mającego na fundamencie gubernialnego dekretu dnia 13 7brisa r. b. Nr. 38776 wypisuje się licytacja. Ten dochód będzie na rok jeden, to jest od 1 Listopada r. b. aż do ostatniego Października 1806, w następujących miastach zaarędowny, jako to:

w Izbicy na dniu 15 t. m. za Cenę wywołującą 165 zł. ryń.	35 kr.		
w Tarnogórze — 17	389	—	25 —
w Łomazach — 18	971	—	37 —
w Ostrowie — 18	843	—	20 —
w Parczowie — 21	1171	—	30 —
w Piszczazu — 22	419	—	3 —
w Wobniu — 23	491	—	42 —
w Chełmie — 25	1630	—	12 —
w Dubience — 18	2454	—	25 —
w Krasnymstawie 29	1727	—	23 —
w Łukowie — 28	1491	—	59 —

Przytym do publicznej wiadomości podaje się, że tylko najwięcej dający arędowni Czapowego sam prawo mieć będzie, od beczki dupeltowego piwa, beczkę po 36 garcy rachując, 36 kr. a od beczki ordynaryjnego piwa 18 kr. od garca miodu 8 kr. od wyrabiania tych trunków, i od każdego wyszynkowanego garca wódki, Rosolisu, albo likieru 16½ kr. Czapowego od szynkarzy wybierać.

Rata arędowna będzie kwartałami naprzód płaconą, i powinien każdy najwięcej ofiarujący kaucyą kwartalną kwocie wyrównyującą, albo w gotowiznę, albo fideiussorycznie złożyć, lub też w miejscu tą całą kwotę dzierżawną naprzód zapłacić. — Niemniej powinni

chże ochotę sądownia mający to część pretii fisci przed Heytacyą jako wadium złożyć. Kondycye, które dzierżawcy Czopowego na przeciw robiącym trunki, i szynkarzom, i ci ostatnio rzeczni naprzeciw pierwszych namienionych zachować powinni, ochotę sądownia mającym przed Heytacyą oznamionemi będą.

Magistrat C. K. Stołecznego Miasta Krakowa Galicyi Zachodniej, Janowi i Zuzannie Lepczynskim ninieyszym obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Jan i Agnieszka Elertowscy dzieci w przytomności opiekunów przez Pana Adwokata Kłofłowskiego do tuteyszego Magistratu Krakowskiego przeciw nim w sprawie przez urząd C. K. Fiskalny względem, zł. pol. 1000, 100, i 100 zasłazy, żałość podawszy o sądową pomoc co sprawiedliwość wymaga dopraszali się. — Gdy zaś Magistrat tuteyszy dla ich pomieszkania, miejsca, albo wcale w C. K. dziedzicznych krajach nie znajdując się, im tu będącego adwokata P. Ekielskiego z ich niebezpieczeństwem i kosztem za zastępcę postanowił, z którym zaczęta sprawa podług ustawy sądowej dla C. K. krajów przepisanej prowadzona i rozsządzona będzie, przeto ninieyszymi w tym zamiarze napominają się, ażeby w dniu 19 Miesiąca Grudnia roku 1805 albo sami stanęli, albo zastępcy ustanowionemu, jeżeliby iakowe mieli prawne dowody wcześniej przestali, albo nakoniec innego któregokolwiek pełnomocnika obrali i tuteyszemu sądowi oznaymili, zgoda stosownie do przepisów tych przyłożyli prawnych środków, któreby ku swej obronie za najpotrzebniejsze upatrywali, ile że przeciwnie z swego spóźnienia zapasć mogące skutki sobie samym przypisać będą powinni. Tak bowiem opiewają przepisane dla C. K. krajów Prawa.

Gollmayer.

Łodziński.

Kocłowski.

Z Rady Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa.

Dnia 20. Września 1805.

Gros.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej Edyktem ninieyszym wiadomo czynią: że Antoni Stawiski dnia 5 Marca r. b. beżżenay w Krakowie umarł, i testamentem dnia 1 Marca r. b. sporządzonym Elżbietę z Porzmannow Rudwańską dziedziczką wyraził, tudzież że naybliższym krewnym swoim, jeżeli się w przeciągu lat 3 zgłoszą, summe 1500 zł. pol. legował. — Gdy zaś krewni ci ziemienia nie są wyrażeni, i sądom tuteyszym nie iest wiadomo czyli i gdzie się znajdują, Edyktem przeto ninieyszym wzywają się, ażeby się w terminie przez Testatora oznaczonym do legatu wspomnionego zgłosili.

W Krakowie dnia 27 Sierpnia 1805.

Jakób Kulczycki.

Józef de Cronenfels S. P. R. K.

Pohlberg.

Z Rady C. K. Sądów Szlacheckich Galicyi Zachodniej.

Scherauz.

C. K. Sady Prowincjonalne Lubelskie w Królestwie Galicyi zachodniej sukcesorom Magdeleny z Leszczyńskich Działyńskiej, tudzież Kazimierzowi Raczyńskiemu, niemniej sukcesorom Wiktoryi z Leszczyńskich Potockiej to iest: Sewerynowi i Janowi Braciom Hrabion Potockim, tudzież Wincentemu Potockiemu, i sukcesorom Teofilu z Leszczyńskich Wiszniewieckiej czyli od tych nabywcy prawa, Felixowi Rychlińskiemu ninieyszym ogłoszeniem czynią wiadomo, to iest: że do tych Sądów Anna z Mycielskich 1go małżeństwa Potocka, powrotnego teraz Jozefa Cieleckiego małżonka, tudzież Ignacy, Edward, Jozef, Julenta Bonawentury Gajewskiego małżonka, Walentyna i Katarzyna Mycielskie w asystencyi Jana Mycielskiego Oyca i naturalnego opiekona, względem powrocenia terminu do pierwszego stanu dla założenia apelacyi, i wprowadzenia skargi nieważności dekrety zjazdowego Warszawskiego na fundamencie dekrety Trybunalskich Lubelskich w przedmiocie spadkowym po niedy Stefanie Hrabie Leszczyńskim dnia 4 Marca 1792 wypadłego, dnia 18 Kwietnia 1805, żałość podali, i o pomoc sądową dopraszali się. — Ponieważ zaś sądy dla niewiadomego ich

pomieszkania, onym tutejszego sądowego adwokata P. Fiedorowicza za kuratora z ich niebezpieczeństwem i kosztem ustanowiły, z którym także spor rozpoczęty i podług przepisanej na Galicyą Zachodnią sądowej ustawy ukończony będzie: oni przeto niniejszem ogłoszeniem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni do excypowania stawili się, i wyznaczonemu sobie Patronowi dokumenta i prawa swego dowody oddali, lub innego adwokata za patrona sobie, obrali, tego sądom wymienili i podług prawa tych środków używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze bydź osądzą, inaczej bowiem szkodę z zaniedbania swej sprawy wyniknąć mogącą, samiby sobie przypisać byli winni.

Dan w Lublinie dnia 21 Sierpnia 1805.

Z Rady C. K. Sądów szlach. Lubelskich Galicyi Zachodniej.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Królestwie Galicyi zachodniej P. Franciszkowi Kunickiemu niniejszym ogłoszeniem wiadomo czynią, to jest: że P. Xawery Xiążę Sapieha przeciw niemu względem powrócenia serwisu srebrnego w naturze, lub w przypadku nie znajdującego się o zapłacenie summy 14,599 zł. pol. 27 gr. z prowizyami dnia 12 Czerwca 1804 żądanie podał i o pomoc sądową dopraszał się. — Gdy zaś te Sądy dla niewiadomego jego pomieszkania, onemu tutejszego sądowego adwokata Józefa Fiedorowicza za kuratora z jego niebezpieczeństwem i kosztem ustanowiły, z którym także spor ten rozpoczęty i stosownie do przepisanej na Galicyą Zachodnią ustawy sądzony i ukończony będzie, on przeto niniejszym ogłoszeniem upomina się, ażeby w przeciągu 90 dni do excypowania stawili się i ustanowionemu sobie patronowi dokumenta i prawa swego dowody oddali, lub innego adwokata za patrona sobie obrali, tego sądom wymienili, i podług prawa tych środków używali, które do obrony swej sprawy zaskuteczne bydź osądzi, inaczej bowiem szkodę z zaniedbania swej sprawy wyniknąć mogące, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 9. Lipca 1805.

Z Rady C. K. sądów szlacheckich Lubelskich.

C. K. Sądy Prowincjonalne Szlacheckie Lubelskie w Królestwie Galicyi Zachodniej sukcesorom niegdy Anny Xiężny Jabłonowskiej jako to: Franciszkowi Xięciu Sapiehy, Karolinie Sołtykowej, Anelii Jelskiej, Maryannie Puzyninie, Stanisławowi Sołtykowi i Karolinie Trylskiej niniejszym ogłoszeniem czynią wiadomo, to jest: że do tych Sądów Jan Meyssner, w sprawie przeciw sobie przez Maryannę Puzyninę względem zerwania kontraktu rezygnacyjnego co do trzech dwudziestu części dóbr Kočka z przyległościami i do powrocenia do poselskiej opych z kalkulacją dnia 27 Stycznia do Nru 1208 podanej, żądanie zastępstwa w tej sprawie dnia 17 Czerwca r. b. do Nru. 10,102 podała i o pomoc sądową dopraszał się. — Gdy zaś te Sądy dla niewiadomego ich pomieszkania, onym tutejszego sądowego adwokata Pana Fiedorowicza za kuratora z ich niebezpieczeństwem i kosztem ustanowiły, z którym także rozpoczęty spor ten stosownie do przepisanej na Galicyą Zachodnią ustawy sądzony i ukończony będzie, oni przeto niniejszym ogłoszeniem upominają się, ażeby w przeciągu 90 dni do dania podług §. 50 ustawy sądowej deklaracyi stawili się, i ustanowionemu sobie patronowi prawa swego dowody oddali, lub innego adwokata za patrona obrali, tego sądom wymienili, i podług prawa tych środków używali, które do obrony swej sprawy za najskuteczniejsze osądzą, inaczej bowiem szkodę z zaniedbania swej sprawy wyniknąć mogące, samiby sobie przypisać byli winni. Dan w Lublinie dnia 7 Sierpnia 1805.

Z Rady C. K. Sądów szlacheckich Lubelskich.

C. K. Prowincjonalne Sądy Szlacheckie Lubelskie w Galicyi Zachodniej niniejszym publicznym ogłoszeniem każdego uwiadomiałą, że dobra Krzyczew w Cyrkule Bialskim leżące, Jana Potockiego dziedziczne, dnia 11 Grudnia 1804 na instancją Józefa i Ludwiki małżonków Buchowieckich drogą exekucyi w summie 151,705 zł. pol. 20 gr. podług dzieła detaxacyi (którego wprzody w Registraturze, lub przy samym akcie licytacyi zobaczyć można) oszacowane, na rzecz Pstwa Józefa i Ludwiki małżonków Buchowieckich drogą exekucyi dla zaspokojenia summy 14,540 zł. pol. w złoście z prowizyami od d. 17 Czerwca 1739 roku do 24 Czerwca 1790 po 5 od 100, odatą zaś do 1 Stycznia 1793 po 7 od 100 i dalej znogu aż do istoty zapłaty po 5 od 100 rachować mających się, także z expensą exekucyi w kwocie 3

21. ryh. 33 kr. sprawę wygrywającą przynależną d. 7 Listopada r. b. o godzinie 9 z rana w tureyskich C. K. Sądach Szlacheckich na publiczną licytacją wystawione będą pod kondy-
cyą: ażeby najwięcej dający przed aktem licytacji zakład w dziesiątej części ceny szacun-
kowej, a ta w zwyczajnej monecie złożył, a w 14 dniach od aktu licytacji rachować ma-
jących się, pretensye sprawę wygrywających dla uczynienia im satysfakcyi, w przysądzonej
monecie do depozytu sądowego złożył, reszta zaś ceny na dobrach Krzyczew, aż do trzech-
miesięcznego wypowiedzenia nastąpić mającego została. — Z resztą do dzieła tej licytacji
wszyscy na dobrach Krzyczew hipotekowani wierzyciele, nieoczekując osobnego wezwania,
przywołują się z tem dodatkiem, iż ci, którzy praw swoich na wyznaczonym do licytacji
terminie insynuować nie będą, ani przeciwko kupującemu lub przyjmującemu te dobra, ani do
samych dóbr prawa jakiego mieć nie będą, lecz satysfakcją swoją z ceny sprzedażnej lub z
innego dłużnika funduszu poszukiwać przymuszeni zostaną.

*Z Rady Ces. Król. Sądów Szlach. Lubel. Gall. Zachodniej
w Lublinie d. 6. Sierpnia 1805.*

Z Strony Magistratu C. K. Stołecznego Krakowa niniejszem do publicznej podaie się
wiadomości, iż na dniu 20 t. m. o godzinie 9 z rana, na nowym Ratuszu, Krakowskie skar-
bowe czopowe, mieyska propinacja i rogatkowe myto, razem lub z osobna podług zgłoszenia
się Licytantów, na rok jeden, to jest od 1 Listopada 1805 aż do ostatniego Października 1806
przez publiczną Licytacją w aręde puszczone będą.

Cena fiskalna skarbowego czopowego jest od wódki 36,695 zł. r. n.

od Piwa	21,533	—	—	33 kr.
od Miodu	14,212	—	—	24 —
<hr/>				
Razem	72,441	—	—	57 —
Zaś mieyska propinacja	45,293	—	—	—
A rogatkowego myta	22,500	—	—	—

Razem 140,234 — — 57. —

Dziesiąta część fiskalnej ceny powinna być jako Vadium przed Licytacją złożona, do
tej Licytacji będą także i żydzi przypuszczonemi.

Z Magistratu C. K. Stołecznego Miasta Krakowa

Dnia 11 Octobris 1805 roku.

Gollmayer.

Na dniu 25 Października powtórnie C. K. dochody saczey taryx w Krakowie, w C. K. kan-
cellaryi Cyrkularney rano o godzinie 10 publicznie licytowane będą. — Chęć arędować mają-
cy na dniu i mieyscu znajdować się zechcą. W Krakowie d. 12 Października 1805.

Magistr C. K. Miast Stołecznego Krakowa niniejszym Elykten wiadomo czyni, iż na
żądanie Anny i Ludwika Fichauzerów małżonków, dom drewniany ich własny pod Nrem 70
na Kleparzu stojący, 514 ryh. urzędownie otaxowany, dnia 28 Listopada r. b. o godzinie 3ciej
po południu tu w sądzie pod następującemi warunkami sprzedany będzie. 1) Ażeby każdy, ku-
pna chęć mający totą część ceny szacunkowej w zakład przed licytacją przed komisyją
złożył. i 2) Ażeby kupiciel resztę ceny zaliczowanej w 14 dniach do depozytu sądowego
złożył, inaczej na jego koszt nowa licytacja ogłoszona będzie. — Wszyscy przeto kupna chęć
mający w rzeczonem mieyscu i dniu mają się znajdować. — Nakoniec wierzyciele prawa zafin-
wu nań mający napominają się, ażeby nieczekaując osobnych przypozwań pretensye swoje do
protokołu licytacji tem pewniej podali, inaczej co do podziału ceny zaliczowanej tegoż do-
ma żadnego na nich nie będzie względu.

Gollmayer.

Krzyżanowski.

Hirschberg.

Z Rady Magistratu Miast C. K. Stołecznego Krakowa.

Dnia 20 Wierześnia 1805.

Gros.